

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. София , 18.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на двадесет и четвърти февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Стефан Илиев
Членове:	Пламен Дацов Светла Букова

в присъствието на прокурора Ана Христоскова Малиганова (АП-София) като разгледа докладваното от Пламен Дацов Наказателно дело за възобновяване № 20211000600031 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК и е образувано по искане на осъдения С. А. М., чрез процесуалния му представител адв.Л., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№22/2019 г. на Районен съд – Самоков. Твърди се, че са налице съществени процесуални нарушения – липса на мотиви, както и при постановяване на присъдата не съществува доказателствена основа поради обстоятелството, че е налице нарушение на Наредба №1/2017 година.

Правното основание е чл.424, ал.3 вр. ал.1 от НПК и чл.422, ал.1 т.5 вр. чл.348, ал.1, т.2 НПК.

В хода на съдебните прения пред САС осъденият и защитникът поддържат искането, като адв.М. сочи, че е нарушен чл.13 НПК.

Представителят на САП предлага искането да бъде оставено без уважение, тъй като не са налице основанията предвидени в закона за възобновяване на въпросното дело.

В последната си дума М. моли съдът да се съобрази с искането.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо, тъй като е направено от процесуално

легитимирана страна, в установения от закона срок и има за предмет акт по чл. 419, ал. 1 от НПК.

Разгледано по същество е неоснователно, като мотивите на настоящия състав за това са следните:

С Присъда №19/19.06.2019 год. на I състав, Районен съд - Самоков по НОХД№22/2019 год. е признал подсъдимия С. А. М. за виновен в извършено престъпление по чл.343б, ал.2 вр. чл.343б, ал.1 НК и на основание чл.54, ал.1 НК го е осъдил на 1 година „лишаване от свобода“ при „общ“ режим и „глоба“ в размер от 500 лева.

С Решение от 11.09.2020 год. СОС, НО- III въззивен състав по ВНОХД№8/2020 год. е потвърдил горесцитираната присъда.

По депозираните възражения и искания на осъдения и неговия защитник:

По отношение на възражението за това, че е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК. Твърди се, че и двете инстанции не са дали отговор на доводите на защитата както и това, че липсват мотиви.

Този състав е на мнение, че няма как да се приеме, че има липса на мотиви, тъй като видно от актовете и на двете инстанции това не е налице. Следва да се има предвид, че изискването за мотивиране на съдебните актове е конституционно установено в чл.121, ал. 4 от Конституцията на Република България. Мотивирането на вътрешното съдийско убеждение е важна гаранция за правото на справедлив процес по чл.6 ЕКПЧ в този смисъл са Решенията *Salov v. Ukraine*, 65518/01, 6 септември 2005 г., *Boldea v. Romania*, 19997/02, 15 февруари 2007 г. За да бъде качествен, съдебният акт трябва да се възприема от страните, а и от обществото, като ефективно приложим резултат от точна оценка на фактите и правилно прилагане на законовите правила в справедлив процес.

От друга страна, факт е, че недостатъчните, непълните и неясни мотиви на първоинстанционния съд пречат на второинстанционния да изпълни своята контролна функция - в този смисъл е и ППВС №1-53. В мотивите на присъдата съдът трябва да изложи кои обстоятелства приема за установени, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Или казано по друг начин, мотивите трябва да дадат представа за констатациите на съда относно релевантните към предмета на доказване факти и тяхната правна квалификация - Р. 808-1933-III. Именно поради тази причина присъдата трябва да бъде мотивирана по начин да може да се вижда, че наистина са били надлежно обсъдени всички доказателства по делото и да може да се провери правилността на направените въз основа на тях фактически и правни изводи - Р.92-1938-II, Р.

В чл.305, ал.3 НПК по общ начин е установено какво трябва да бъде съдържанието на мотивите на присъдата. Именно поради това там трябва да се разгледат поотделно всички въпроси по чл.301 НПК, с разликата, че трябва да се обосноват взетите решения, като се изложат съображения и се даде отговор по становищата на страните по фактите (включително и относно допустимостта и достоверността на доказателствата) и правото.

В процесния случай в двата съдебни акта горесцитираните критерии и стандарти са спазени.

И двете инстанции подробно, а въззивната със съответните допълнения отговаряйки на доводите на защитата, са обсъдили всички писмени и гласни доказателства и доказателствени средства. Доказателствената маса е коментирана съобразявайки наличните източници както поотделно, така и в тяхната съвкупност. Мотивирано е защо се кредитират едни доказателства, а други се отхвърлят и вследствие на цялостната преценка и анализ е достигнато до правилни и законосъобразни изводи довели до постановяване на крайния съдебен акт. В тази връзка няма как настоящият съд да се съгласи с посоченото, че са налице липса на мотиви и, че не е даден отговор на възраженията на защитата. Такъв отговор е даден от първата инстанция, а въззивната е допълнила аргументите на решаващия съд в пределите на своята компетентност.

Настоящата състав следва да обърне внимание на искателя и неговия процесуален представител, че в това производство анализът на доказателствата и разглеждане на делото по същество не влиза в правомощията на съда. Въпреки това за пълнота следва да се посочи, че и възражението на искателя, че била нарушена процедурата свързана с изземване, съхранение и пренасяне на кръвните проби по Наредба №1/2017 година, не може да се приеме. Напротив, както първата инстанция, така и много подробно въззивната с оглед възражението на подсъдимия и неговия защитник пред второинстанционния съд, което е аналогично с посоченото в настоящото искане, е отговорил на същото - видно от л.5 на Решението на СОС. С тези изводи САС изцяло се солидаризира, тъй като са правилни и законосъобразни и няма какво повече да се допълни към тях, поради което намира за безпредметно и да ги преповтаря.

Не може да се приеме, че не било ясно въз основа на какви доказателства е осъдено лицето, тоест нямало доказателствена основа за осъдителната присъда, тъй като и двете инстанции изключително подробно са посочили, точно от кои доказателства са направили своите изводи за осъждане.

По отношение на останалите възражения свързани с необоснованост (обективна, субективна страна, нарушение на цитирания подзаконов нормативен акт, за които и двете инстанции са се произнесли и са направили своя анализ според изискванията на закона), макар и облечени в твърдения за нарушение на чл.422, ал.1, т.5 НПК, САС няма как да вземе

отношение, както вече бе посочено, тъй като същите не са сред основанията за възобновяване и в това производство съдът няма компетенциите да коментира по същество правилността на съответните съдебни актове. В този смисъл настоящият състав изрази своето становище по онези възражения, които имат отношение към процесното производство, а за пълнота коментира и констатираните от защитата нарушения на Наредба №1/2017 год. доколкото твърденията за липса на анализ в мотивите на двете инстанции за това обстоятелство са неоснователни.

Крайният извод е, че не са налице предпоставките за възобновяване както и това, че не се констатира нарушение на чл.13 НПК.

Мотивиран от така изложеното VIII състав на САС, НО на основание чл.424, ал.1 НПК,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения С. А. М., чрез процесуалния му представител адв.Л., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№22/2019г. на Районен съд – Самоков, по което е постановена Присъда №19/19.06.2019 г. на I състав, потвърдена с Решение от 11.09.2020г. по ВНОХД№8/2020 г. по описа на III въззивен състав на СОС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____